

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΗΚΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΡΘΡΟΝ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ»

Σελ. 117 στάχ. 13 **Χαρένδα** γραπτέον : **Χαρώνδα**.

- » 119 » 11 διερρυθμιζησαν γραπτέον : διερρυθμισθησαν.
- » 120 » 1 Προσθετέον : Τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου είναι παλαιότερον κισμα πρὸ του 1279, ἡτοι τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, διότι τὰ κιλλιβαντοειδῆ γείσα διαφέρουσι γλυπτικῶς τῶν τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Γοράδος καὶ τῆς μαρμαρίνης ἐπενδύσεως τῆς διξιόνευ καμάρας πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.
- » 123 » 3 **Ἀπολιναρίῳ** γραπτέον : **Ἀπολλιναρίῳ**.
- » 123 » 16 *Stezgowski* γραπτέον : *Stezgowski*.
- » 124 » 9 "Ετους /σ. 4 δ]" γραπτέον : "Ετους [ε]χήδ", διότι ἐπὶ τοῦ λίθου (εἰκ. 6) κατὰ τὴν θραῦσιν αὐτοῦ λείπει ἀσφαλῶς τὸ ξ, μεθ' ὅφοίνεται λ, προφανῶς ἐν χῇ ἐφθαμψένον καὶ ἐν **κόππα** η, μεθ' ὅ ἐν Δ δέλτα καὶ ὑστερον:

«ἐπὴ ἀπτοθ ο[ημείου]». "Ἐτερον γράμμα μετὰ τὸ ξ δὲν λείπει ἐν τῇ χρονολογίᾳ. Συμπληροῦμεν τὴν χρονολογίαν $\Sigma \chi \eta \Delta = 6694 - 5508 = 1186$, ἡτοι ἔχομεν τὴν χρονολογίαν 1186, η δποία είναι ἀσφαλής καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν γραφὴν τῆς πλακός, ἐπομένως τοῦ ΙΑ' αἰῶνος. Ἐὰν πάλιν ἐκλάβωμεν ὡς δεύτερον γράμμα μετὰ τὸ ξ τὸ λ=λ καὶ σχηματίσωμεν τὴν χρονολογίαν $\varsigma \lambda \eta \Delta = 6038$ τὸ Δ μένει ἀναπόδοτον $6038 - 5508 = 530$ μ. Χ., ὅπερ ἀτοπον. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν δ ναὸς τῆς Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου ἐκτίσθη τῷ 1186.

- » 126 » 2 Προσθετέον: "Οτι δ γαδετῆς Θεοτόκου ἐκτίσθη τῷ 1311 Μαρτίου 10 μαντάνομεν ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ δουκὸς Ἀθηνῶν Βαλθέρου τοῦ ἐκ Βριέννης, συνταχθεῖσης κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν κάτωθι τοῦ Ζητουγίου, ἡμέρᾳ Τετάρτη, δι' ἡς δ Βαλθέρος ἐκληρο-

δότει ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἀθήναις. Θήβαις καὶ Χαλκίδι τάντα 200 ὑπέρπυρα ἔκστη, ἀναλογοῦντα πρὸς δραχ. 2000 περίπου (Πρβλ. *Miller-Δάσμων*, 'Ιστορία τῆς Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι, τόμ. Α', σελ. 322). Κατὰ ταῦτα δὲ δ ναὸς τῆς Θεοτόκου είναι δ τῆς Περιβλέπτου, δ ἐπισημάτερος Ἑλληνικὸς καὶ λατινικὸς ναός, εἰς διν προσῆκετο δ βασιλεὺς τῶν Φράγκων Ἐρείκος καὶ εἰς διν ἀφιέρωσε τὰ 200 ὑπέρπυρα δ δοὺς τῶν Ἀθηνῶν Βαλθέρος Βριέννιος τῷ 1311. Ναὸς τῆς Θεοτόκου ἐν Ἀθήναις είναι δ Παρθενών, ἐν Θήβαις δ μητροπολιτικὸς ναὸς καὶ ἐν Χαλκίδι δ ναὸς τῆς Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου, μητροπολιτικὸς, μεταβληθέντες ἀπαντες εἰς λατινικοὺς ναούς. Είναι αὐτὸς δ νῦν Ἀγία Παρασκευή, λαβὼν τὸ ὄνομα μετὰ τὴν ἐπαγάστασιν τοῦ 1821.

Σελ. 126 στάχ. 14. **πλυχμῶν** γραπτέον : **πλοχμῶν**.

- » 126 » 16. **πλυχμοειδῆ** γραπτέον : **πλοχμοειδῆ**.
- » 126 » 38. **παλαιοχρηστιανικαί** γραπτέον : **παλαιοχριστιανικαί**.

Αἱ προσθῆκαι αὗται διαλευκάνονται ἀρκούντως τὸ ἀρθρον. Διότι τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπιγραφῆς (εἰκ. 6) δ συγγραφεὺς ἔχων ὑπ' ὅψει τὸν λίθον διεσαφήνισεν ὡς ἔξης : διὰ τῆς νέας προσθήκης. Λείπει μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα, εἶνεκα τῆς θραῦσεως τοῦ λίθου. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐσώθησαν ἡμίτοματα, ἔνεκα τῆς τοιβῆς τοῦ λίθου ὑπὸ πατημάτων, διντος ποτὲ κατώφλιον καμιᾶ; Μύρας. Οὕτως ἔχομεν : $[ξ]λ \eta \Delta = \Sigma \chi 4\Delta = 6694 - 5508 = 1186$. Είναι η ἀσφαλής χρονολογία τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, ὡς εἴκαστα ἐν τῷ ἀγρῷ μου, καὶ η γραφὴ ἐπὶ τοῦ λίθου συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ἐπισευρμένην κεφαλαιώδη. Τὸ κόππα η τῆς ἐπιγραφῆς εἰς αιγνωστὸν καὶ ἐκ νομισμάτων καὶ ἐπιγραφῶν τῶν χρόνων ἐκείνων, $\eta = 90$. Ο τυπογράφος ἀντὶ νὰ βάλῃ τὸ νῦν ἐν χρήσει η ἔβαλε τὸν ἀριθμὸν 4 !

"Άλλο σπουδαῖον σημεῖον ἔχεμεν τὴν διαθήκην τοῦ δουκὸς Ἀθηνῶν Βαλθέρου τοῦ ἐκ Βριέννης (de Bréenne) συνταχθεῖσαν τῇ Τετάρτῃ 10 Μαρτίου 1311, κάτωθι τοῦ Ζητουγίου πρὸ τῆς μάχης αὐτοῦ κατὰ τῶν Καταλαγῶν (15 Μαρτίου 1311), δ δοὺς ἐκληροδότει ὑπὲρ 200 ὑπέρ-

πυρα εἰς ἄκαστον τῶν νυκτὸς Θεοτόκου ἐν Ἀθήναις, Θήβαις καὶ Χαλκίδι. Καὶ ἐπειδὴ γνωρίζομεν ότι ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου ἐν Ἀθήναις ἦτο ὁ Παρθενών, ἔπειται ὅτι καὶ οἱ ναοὶ τῆς Θεοτόκου ἐν Θήβαις καὶ Χαλκίδι ἥσαν μητροπολιτικοί (καθεδρικοί) μεταβληθέντες ἀπὸ δρυθοδόξων εἰς λατινικούς. Συνεπῶς ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου ἐν Χαλκίδι εἶναι ὁ ναὸς τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς μεταβληθεὶς εἰς καθολικὸν καθεδρικὸν ἀπὸ τοῦ 1204 θεσμοῦ.

Οὗτω λοιπὸν διὰ τῶν εἰκόνων μας, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν προσῳδηκῶν διαφωτίζεται πληρέστατα τὸ ζήτημα καὶ συμπληροῦται πολὺ τὸ ἀριθμόν τοῦ κ. Strzygowski, ὅστις, ὑποθέτω, πολὺ θάχαρη διὰ τοῦτο. Τὰ πράγματα βοῶσιν.

“Ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἀριθμοῦ ὀλοκλήρου θὰ δώσω εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς; ἐκκλησίας Ἁγ. Παρασκευῆς διὰ νὰ μάθουν οὖν κακῶν πρόξενοι γίνονται (καὶ ἔγχαρφον καὶ ὅτε ἐπέχοισαν τὸ τόξον).

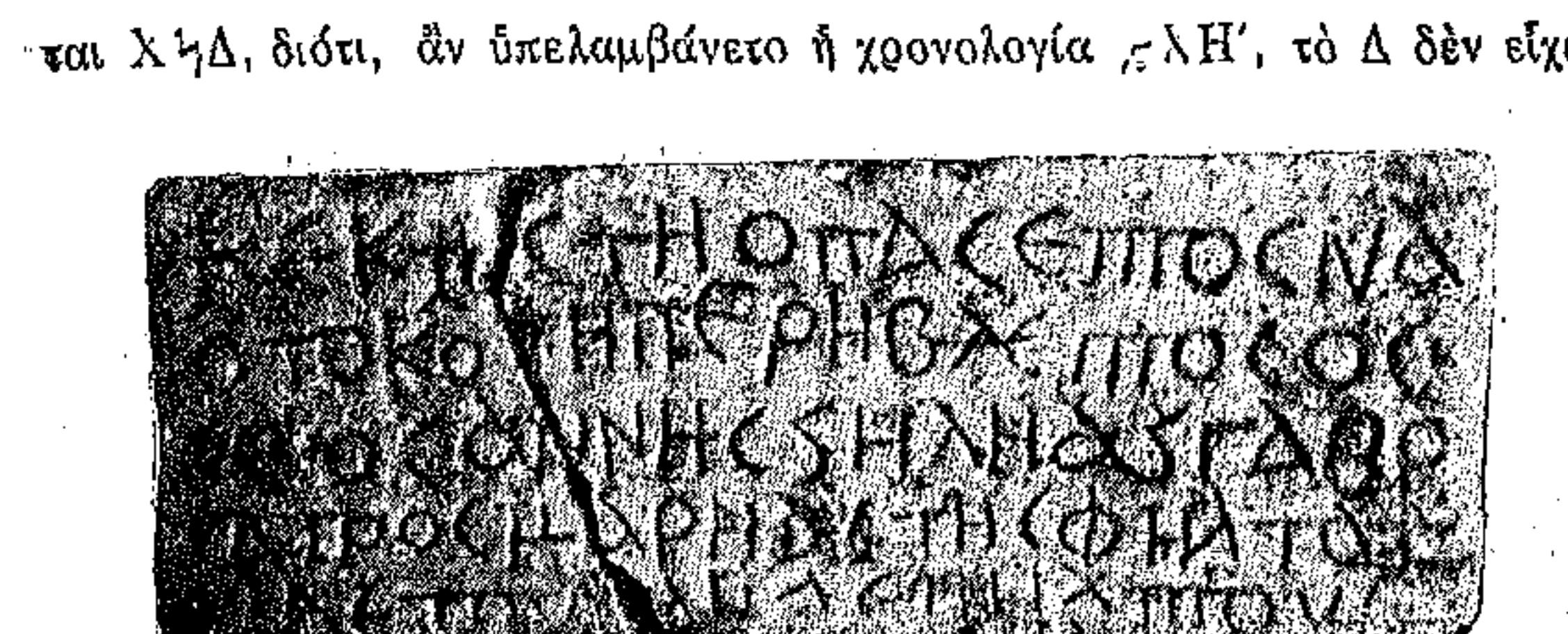
Τῆς σπουδαίας ταύτης ἐπιγραφῆς παραθέτω νῦν φωτογραφίαν καλίγιν ὅπως ἔχει εἰς τὸ ἴδιον σχῆμα χάριν μελέτης τῶν ἐπαΐσνων.

Σημείωσις

(Ἐπὶ τῆς προαθήκης εἰς ἀριθμού περὶ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς Χαλκίδος

ὡς πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς Περιβλέπτου).

ΣΗΜ. (¹). Ἡ χρονολογία τῆς ἐπιγραφῆς ἔλαν νοηθῇ [Σ]ΧΗ= 6038—5508=530 μ. Χ. δὲν θὰ ἀντέκειτο ποσῶς εἰς τὴν λογικήν, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Σωτηρίου ἀνεῦρεν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφέντι ἐν Ἐφέσῳ ναῷ τοῦ Θεολόγου τεμάχιον πλακὸς μετὰ τῆς χρονολογίας: «+ΕΤΚη. ΣΠ---ἥτοι ξε(σ) ἀπὸ αὐτοῦ αὐτίσσεως) (κόσμου) ΣΠ---=6080—5,508 = 572. (Πρβλ. Γ. Σωτηρίου, 'Ανασκαφαὶ Ἁγ. Ιω. Θεολόγου ἐν Ἐφέσῳ, ἐν Ἀρχ. Δελτίῳ, τόμ. 7 τεύχ. 1—3, σ. 167). 'Αλλ' ὁ κ. Σωτηρίου στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ Gardhausen, Griech Palaeographic, Leipzig, 1913, σ. 448 καὶ ἔξῆς) λέγει ὅτι «ἡ ἀπὸ αὐτίσσεως κόσμου χρονολογία ἐμφανίζεται ἐν Βυζαντίῳ ἐν ἐπισήμῳ χρήσει ἀπὸ τοῦ Ζ' αἰώνος ἐν Πασχαλίῳ Χρονικῷ». 'Αλλ' ἐνταῦθα δὲν πρόκειται ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ιουστινιανοῦ ἐγίγνετο ἐνταχοῦ χρῆσις τῆς χρονολογίας ταύτης πρὸ τῆς καθιερώσεως αὐτῆς ἐπὶ ἐπισήμου χρονολογίας (ἴσως τοῦτο συνέβη πινεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ), ἀλλὰ πρόκειται περὶ τοῦ ὃν δὲ ἐλλείπων χῶρος τοῦ Μήνου ἐν μόνον γράμμα ηδύνατο νὰ περιλάβῃ, τὸ ἀρχικὸν τῆς χρονολογίας, Σ, τὰ δὲ λοιπὰ καίτοι ημίφθαρτα σφέζον-

(Εἰκ. 6).

καμμίαν θέσιν ἐνταῦθα. Συνεπῶς δέον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ χρονολογία [Σ]ΧΗΔ=6694=1186 μ. Χ.

Εἰς σελίδα 586 ὑποσημείωσις 1 μετὰ τὴν λέξιν *Καλτεζῶν* νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις *εἶναι ήταν σπάνια*.

Εἰς τὴν σελ. 540 ὑποσημ. 1 εἰς σιγχον 3ον αἱ λέξεις «τῆς Ἑπαναστάσεως» περιττεύουν.

Ν. Ι. Γ.